

Kırkıncı Ayetin Gizli Tarihi - On Birinci Sayı

On Bir

Jeff Pippenger

2026-05-21

Yoel kitabı, Kutsal Yazılar'da son yağmurun belki de en doğrudan vahyidir ve Yoel, girişte önce Laodikya durumundaki Yedinci Gün Adventist Kilisesi tarafından gerçekleştirilen dört kuşaklık irtidada atıfta bulunarak söze başlar. Yoel'in açılış ayetlerinde tasvir edilen artan yıkımın bu dört kuşağı, Hezekiel sekizinci bölümdeki giderek artan dört iğrençlikle uyum içindedir. 1863'ten 1888'e kadar olan dönem birinci kuşağı temsil eder ve 1843 ve 1850 öncü çizelgelerinde gösterildiği üzere, Habakkuk ikinci bölümde temsil edilen ve On Emir'in iki levhasında temsil edildiği şekliyle antlaşmayı simgeleyen Milleritlerin temel mesajının reddini temsil eder.

1888'den 1919'a kadar olan dönem, imanla aklanma tecrübesini reddeden ve Philadelphia kilisesiyle temsil edilen bir tecrübe ortaya koyan kuşağı temsil eder. Birinci kuşakta isyan, William Miller ile temsil edilen önderlik hizmetine odaklandı; 1888'in ikinci kuşağında ise Peygamberlik Ruhunun önderliğine karşı isyan edildi. 1919'un üçüncü kuşağı, William Warren Prescott'ın The Doctrine of Christ adlı kitabıyla başladı ve 1956'da Questions on Doctrine adlı kitapla sona erdi. Bu üçüncü kuşak, Adventizmin Amerikan Tabipler Birliği'nin tıbbî uygulamalarının akreditasyonunu ve yüksekokullarının mürtet Protestanlığın ve Roma Katolikliğinin akademik bilginlerince akredite edilmesini aradığı sırada, dünyayla uzlaşmanın kuşağıydı.

Üçüncü kuşakta, Ellen White'in kaleminden çıkan eğitim öğüdü reddedildi ve onun yerine, Yunanistan'ın eğitim felsefesiyle temsil edilen dünyanın sahte eğitim uygulamaları konuldu. Yunan eğitimi, Tennessee, Nashville'deki mükerrer Parthenon tapınağında kutsal mekâna konmuş olan tanrıça Athena ile temsil edilmektedir.

Gerçek eğitim, Kutsal Kitap'ta, peygamber Elişa ile ilişkili peygamber okulları örneğinde sergilenmiştir. MÖ 167'deki Makabi ayaklanması ve oradan MS 70'te Yeruşalim'in yıkılışına kadar uzanan süreç, büyük ölçüde, antik harfi yüce ülkenin kültürü ve ulusu içine Yunan eğitiminin sızmasına karşı bir protestoydu. Makabilerin protestosu, her düzeydeki Yunan etkisine karşı bir ayaklanmaydı; ancak Yunanistan'ın eğitimsel etkisi, Makabi fanatiklerinin tarihinde ve güdülerinde o denli yaygındı ki, Yunan eğitiminin, Yahudilerin İsa Mesih'i kendi Mesihleri olarak reddetmeleriyle ilişkili belki de en büyük etken olduğu gerçeğinden ayrı tutulamaz. Yahudiler üzerindeki Yunan eğitiminin olumsuz etkisini ve sahte eğitimin Yahudilerin Mesih'i reddetmelerine ve çarmıha gerdirmelerine katkısını ortaya koyan kitaplar yazılmıştır.

Makabi ayaklanması, modern ruhsal görkemli ülkedeki 1776 ayaklanmasıyla uyum içindedir. Hâlihazırda Amerika Birleşik Devletleri'nde, Grek ve Cizvit eğitim uygulamalarının felsefesi üzerine inşa edilmiş 4.000'den fazla kayıtlı üniversite bulunmaktadır. Son on yılı aşkın süren anarşi ve kanunsuzluk, doğrudan doğruya, Amerika Birleşik Devletleri'ndeki sözde eğitim merkezlerine kadar izlenebilir; bu merkezler, medya ve eğlence kaynakları tarafından, Fransız

Devrimi döneminin şeytanî felsefelerinden türeyen küreselci felsefeleri kabul etmeye zaten şartlandırılmış olan öğrencileri onlarca yıldır telkin yoluyla biçimlendirmektedir. Günümüz üniversitelerinin öğrencileri, beyaz insanlara, Hristiyanlara ve gerçek Amerikan tarihine saldırmak üzere tasarlanmış eğitim merkezlerine girmeden önce, Sodom ve Gomora'nın temsil ettiği yaşam tarzını kabule zaten şartlandırılmışlardı. Bugün Amerika Birleşik Devletleri'nde, Kutsal Kitap'ta ve Peygamberlik Ruh'u'nda tanımlandığı üzere adaletin ve gerçeğin sokaklara atılmasını yerine getiren sürekli ikili adalet sistemini anlamak isteyen bir vatandaş, mevcut şartların, insanlığı elit küreselcilerin—ejderha gücünün!—denetimi altına getirmek üzere tasarlanmış bir eğitim sistemi tarafından yaşamın en erken yıllarından itibaren telkin edilen, maksatlı olarak kurgulanmış bir saldırı tarafından üretilmekte olduğunu anlamalıdır.

Ellen White'in yazılarında beş ana tema vardır: eğitim, sağlık reformu, Hristiyan yaşamı, Büyük Mücadele teması ve pratik tanrısallık. Eğitim, Peygamberlik Ruh'u'ndaki beş ana temadan biridir ve Ellen White, Tanrı'nın Sözü'nde anılan her peygamber kadar Kutsal Kitap'a dayalı bir peygamberdi. Bunun diğer hususların yanı sıra anlamı, onun yaşamının yüz kırk dört bin için ve onlara örnek teşkil ettiği'dir. Herhangi biri, yalnızca Mesih'in örneğimiz olması gerektiğini düşünmeden önce, Pavlus şöyle der:

Çünkü Mesih'te on bin öğreticiniz olsa da, çok sayıda babanız yoktur; zira sizi Mesih İsa'da müjde aracılığıyla ben doğurdum. Bunun için size yalvarıyorum: beni örnek alın. 1 Korintliler 4:15, 16.

Bir peygamber olarak Ellen White bir örnektir. Ellen White'in bir yönetim kurulu üyesi rolünü kabul ettiği yalnızca tek bir zaman vardı; o da, hizmetinin beş ana temasından biri olarak ortaya koyduğu gerçek eğitimin ilkelerini benimseyen bir yüksekokulun kuruluşu sırasında idi. Tennessee, Madison'daki o yüksekokul, Tennessee, Nashville'in metropol bölgesi içinde yer almaktadır. O, yalnızca 1904'ten 1915'teki ölümünden bir yıl öncesine kadar Madison College'ın kurucu yönetim kurulunda yer almayı kabul etmekle kalmadı, aynı zamanda yüksekokulun kurulduğu arazinin seçilmesinde de belirleyici oldu. Nashville, Makabiler tarihinde Yahudilerin Mesihlerini kabul etmelerini engellemeye yardım eden Grek eğitim sisteminin merkezidir; Makabiler, içinde şimdi yaşamakta olduğumuz zamanların irtidat etmiş Protestanlığı temsil ederler. Makabiler hattı, kırkinci ayetin gizli tarihinde kesin bir biçimde ortaya konmuştur ve şimdi aynı, (her ne kadar modern bir versiyonu olsa da) Grek eğitiminin yıkıcı meyveleriyle bütünüyle telkin edilmiş bulunan irtidat etmiş Protestanlığı temsil etmektedir.

Adventizmin üçüncü kuşağında, 1888'de Peygamberlik Ruh'u'nu reddetmiş olan önderlik, eğitim sistemlerini dünyanın akreditasyon yapısına teslim etmeyi seçti. Nashville, hem doğru hem de sahte eğitimin simgesel merkezini temsil eder. Peygamber, bütünü yıkmak amacıyla hakikati birbirinden yalıtılmış derslere ayırma temeline dayanan Grek eğitiminin aksine, dünyanın Grek eğitimini yüceltmek için seçtiği aynı şehri seçti. Gerçek eğitim, Kız Kardeş White'in diğer dört ana temasının—sağlık reformu, pratik takva, Hristiyan yaşamı ve özellikle de Büyük Mücadele temasının—temel dayanağıdır.

İsa, sonu her zaman başlangıçla örnekler; Aden Bahçesi'ndeki sınama da dünyanın şimdi karşı karşıya bulunduğu sınamayı örneklemektedir. Sondaki sınama, Kutsal Kitap'taki her sınamayla aynıdır; zira Tanrı asla değişmez. Kutsal Kitap'a göre bir sınama, sınama sürecinin sonunda ortaya çıkan iki sınıfı meydana getiren üç aşamalı bir sınanma sürecidir. Birinci melek, bu üç aşamayı Tanrı'dan korkmak, O'na yücelik vermek, çünkü yargının turnusol sınamasının saati gelmiştir, sözleriyle ifade eder. Birinci aşama, iyi ve kötüyü bilme ağacından yememe buyruğuydu. Tanrı korkusundan yoksun olan Havva, ağacın sınamasında başarısız oldu ve hem iyi hem de kötü olarak temsil edilen meyveyi yedi. Adem'in Tanrı korkusu da onun ağacın isyanına katılmasına engel olmadı ve ilahî Varlığın daimî huzuru olmaksızın bir yaşam sergiledikleri için yargı her ikisinin de üzerine geldi.

Son günlerin sınavı, insanlığın deneme süresi sona ermeden hemen önce İsa Mesih'in vahyinde açılan bilgi artışını yemeye yönelik bir uyarıyla başlar. İster Adventizm içinde olsun ister Adventizm dışında, sınav, bizim zamanımızda açılan "bilgi" artışının kabul edilmesine ya da reddedilmesine dayanmaktadır. Bilginin bu sınavı, iyi ya da kötü bilgiyi temsil eden, Bahçe'nin sınama ağacıyla tasvir edilmektedir. Gerçek eğitim 1904 yılında Tennessee, Nashville'de konumlandırılmış ve simgeleştirilmişti; sahte eğitim ise 1897 yılında Nashville'de konumlandırılmış ve simgeleştirilmiş, ardından 1920'de kalıcı bir yapı olarak yeniden inşa edilmiştir. Peygamber kadının yaşamında gerçek eğitim Nashville'de muhafaza altına alınmıştı ve sahte eğitim de yine orada muhafaza altına alınmıştı. Onun 1915'teki ölümünden sonra, sahte eğitim Parthenon tapınağının ikinci ve kalıcı inşasında yeniden tesis edildi; gerçek eğitim ise Laodikya durumundaki Yedinci Gün Adventist kilisesinin önderliği tarafından dünyayla uzlaşma yoluyla reddedildi.

Nashville'in "Güney'in Atina'sı" şeklindeki lakabı, söz konusu yapının 1897 Yüzüncü Yıl Sergisi'nin merkezî unsuru olarak seçilmesini etkiledi. Sergideki birtakım yapılar antik özgün örnekler esas alınarak inşa edilmişti. Ancak Parthenon, bunlar arasında birebir bir kopya olan yegâne yapıydı. Günümüzün Tennessee eyaletindeki Nashville kenti müziğiyle meşhurdur; ne var ki Johnny Cash Müzesi ortaya çıkmadan önce Nashville, şarkıcılığıyla değil, eğitimiyle tanınıyordu.

1850'lere gelindiğinde Nashville, çok sayıda yükseköğretim kurumu kurmuş olması sayesinde çoktan "Güney'in Atina'sı" lakabını kazanmıştı; devlet okulları sistemini kuran ilk Amerikan güney şehri olmuştu. Yüzyılın sonuna gelindiğinde Nashville, Fisk University, St. Cecilia Academy, Montgomery Bell Academy, Meharry Medical College, Belmont University ve Vanderbilt University'nin kapılarını açtığına tanıklık edecekti. O dönemde Nashville, zenginlik ve kültürle dolu, Güney'in en seçkin ve en eğitilmiş şehirlerinden biri olarak bilinmekteydi.

Fesat sırrı, ilham edilmiş Söz'de hem bir isim hem de bir fiildir. İlham, Şeytan'ı ve Sister White'ın Şeytan'ın "sağ kolu" diye adlandırdığı papayı fesat sırrı olarak tanımlar. Bununla birlikte, "fesat sırrı" aynı zamanda hakikat ile yanlışlığın kaynaşmasını da tarif eder. Yoel'in dört kuşaklık dönekliği, Hezekiel sekizinci bölümdeki giderek artan dört iğrençlikle uyum içindedir. Bu iki tanık, Vahiy'in ilk dört kilisesiyle uyum içindedir ve üçüncü kilise, Konstantin'in Hristiyanlığı putperestlikle birleştiren uzlaşmasıyla temsil edilir. Bu ilk dört kilise, modern İsrail'in tarihini

simgeleyen eski İsrail'in tarihiyle uyum içindedir.

Eski İsrail'in üçüncü kuşağında, İsrail kralları, Tanrı'nın halkıyla asla ittifak içine sokulmaması gereken öteki uluslarla ittifaklar kurdular. Vahiy kitabında ortaya konduğu şekliyle, eski lafzî İsrail ile Hristiyan kilisesi arasındaki paralellik, Habakkuk's Tables başlıklı çalışmada açıkça ortaya konan peygamberliksel bir konudur. Yoel, Tanrı'nın seçilmiş antlaşma halkı olmaktan "kesilip atılan" dördüncü ve son kuşağı, Hezekiel'in giderek artan dört iğrençliğinde güneşe tapınmak üzere eğilen yirmi beş ihtiyarla aynı hizaya yerleştirir. Laodikya dönemi Yedinci Gün Adventizmi'nin Pazar yasasında güneşe eğilirken kesilip atıldığı o dördüncü kuşak, ya 538 yılındaki ya da pek yakında gelecek olan Pazar yasasındaki papalığın hükümrانlığını simgeleyen Tiyatira'nın dördüncü kilisesiyle aynı hizadadır. Pergamos'un üçüncü kilisesi, ister eski İsrail'in putperest krallıklarla aynı hizaya gelmesinde, ister Konstantin'in putperestlikle Hristiyanlığı birleştirmesinde olsun, "uzlaşma"yı temsil eder; ve bu iki tanık, Vahiy on üçüncü bölümdeki yer canavarının üçüncü kuşağına hitap eder.

Diğer hakikatlerin yanı sıra, 400/430 yıllık esaret süresi boyunca Mısır tarafından simgelenmiş olan Amerika Birleşik Devletleri'nin dört nesli, Kızıldeniz'in sularında Firavun'un boğulmasıyla sona ermiştir. O sular, Allah'ın peygamber Musa aracılığıyla kadim İsrail için kurtuluşu gerçekleştirdiği sırada yargılanacak olan ulusun sonunu işaret etmiştir. Amerika Birleşik Devletleri, Allah'ın kilisesi üzerindeki yargının tamamlandığı zaman diliminde yargılanmaktadır; bu nedenle, Firavun'un yaşamına son veren suyun, Allah seçilmiş halkını kurtarıırken suları yerinde tutmakta olan doğu rüzgârının salıverilmesiyle Firavun'un üzerine getirildiği dikkate alınmalıdır. Doğü rüzgârı, Vahiy on birinci bölümdeki deprem geldiğinde Pazar yasasına vuran üçüncü vaydır.

Yeryüzü canavarının dördüncü ve son neslinden önce gelen nesil, hem Cumhuriyetçi hem de Protestan boynuzlarda yerine gelir. Cumhuriyetçi boynuzun, üçüncü neslinde gerçekleşen uzlaşması, birinci dünya savaşını çevreleyen dönemde meydana gelmiş ve Birleşik Devletler'in ekonomik yapısını Federal Reserve'in küreselcilerine devretmesine işaret etmiştir. Aynı dönemde Laodikya karakterindeki Yedinci Gün Adventizmi, sağlık ve eğitim hizmetlerini dünyevî eğitim ve tıbbın ölçütlerine göre "akredite" ettirmeye yönelmiştir. Bir fiil olarak "fesadın sırrı", Konstantin'in ve eski İsrail krallarının dünya güçleriyle yaptığı uzlaşmayı temsil eder. Esin tarafından bu uzlaşmayı tanımlamak için kullanılan sözcük "amalgamation"dır; bu sözcük, Ellen White'in zamanındaki sözlükte şöyle tanımlanmıştır: "bir amalgam içinde karıştırmak veya birleştirmek; harmanlamak." İyiyi ve kötüyü bilme ağacı, amalgamation ağacıdır, uzlaşma ağacıdır. "Son büyük çatışma", Pazar yasası krizidir ve Şeytan'ın bu krize yönelik hazırlığı, insan hikmetini İlahi vahiy ile harmanlayan "fesadın sırrı"dır.

"Şeytan, herkesin tarafını seçeceği son büyük çatışma için planlarını büyük bir gayretle hazırlamaktadır...."

"Dünyada üstün gelen seslere kulak verin, etkili olan güçleri ayırt edin. Herhangi bir dua sesi var mı? Tanrı'nın tanındığını gösteren herhangi bir belirti görüyor musunuz? Kâhinler var, hem de çok sayıda; ama onlar Yehova'nın yasasını ayakları altında çiğniyorlar. Giysileri canların kanıyla lekelenmiştir. Kalabalıklar cinlere kurban sunuyor. Ey itaat ile itaatsizlik arasında bocalayanlar, bakın. Hayalinizde Şeytan'ın sunağında tapınan engin kalabalıklara

bakın. Müziği, yüksek öğrenim denilen dili dinleyin. Fakat Tanrı onun hakkında ne bildiriyor?—Fesadın sırrı.” Pamphlets, 004, 11.

“herkesin tarafını seçeceği” son çatışmada, Aden Bahçesi’ndeki sınav tekrar edilir. Başlangıçta bir bahçenin ortasındaki bir ağaca münhasır olan sınav, sonunda bütün dünyada tekrarlanır. Şeytan’ın son savaş öncesindeki işi, “fesadın sırrı”dır; bu da “yüksek öğrenim” olarak tanımlanır! “Yüksek öğrenim”in, yer canavarı ülkesindeki sembolü, Tennessee, Nashville’de, bir zamanlar Madison College tarafından Nashville’de temsil edilen gerçek eğitimin karşısında Parthenon tapınağının bulunduğu “Güney’in Atina’sı”nda bulunmaktadır. Esin’den alınan aşağıdaki ifade bu makalenin sonunda bütünüyle alıntılanmıştır; ancak bu noktada birkaç husus göz önünde bulundurulmalıdır.

“Herkes, bu yeryüzünün tarihinin kapanışında böylesine büyük yer tutan fesat sırrını dikkatle araştırıp ortaya koymak için hikmete ihtiyaç duyar....”

“Yeniden tesis edilen Cennet’e giden orta bir yol yoktur. İnsana bu son günler için verilen mesaj, insan tasarımıyla kaynaşmak değildir....”

“Tanrı’nın yüksek güven mevkilerine yükselttiği kimseler, göğün ışığından dönüp insan hikmetine yönelebilirler.... Tanrı ile birlikte çalışan işçiler olmalarını sağlayacak bir karaktere sahip olmak ve Tanrı’nın takdirini almak isteyen herkes, kendisini Tanrı’nın düşmanlarından ayırmalı ve Mesih’in Yuhanna’ya dünyaya vermesi için verdiği gerçeği muhafaza etmelidir.” Manuscript Releases, cilt 18, 30–36.

“Bilgelige” ihtiyaç duyan “hepsi”, nihayetinde iki sınıf tapınan ortaya çıkararak bir sınav sürecine getirilenlerin tümünü temsil eder. “Bilgeler”, gerekli “bilgeligi” temin edenlerdir. Sınav süreci, insanlığın deneme süresinin kapanışından hemen önce, İsa Mesih’in vahyi mühründen çözüldüğünde başlar. Bu mühründen çözülmeye, “bilginin artışı”nı başlatır. İsa Mesih’in vahyiyle ilişkili sınavla yüz yüze getirilenler, Pazar yasasındaki doğu rüzgârının gelişinden önce rehberlik etmek, hazırlamak ve kutsamak amacıyla tasarlanmış peygamberlik bilgeliğinin “yağını” temin edeceklerdir. “İyi ile kötüyü bilme ağacı”, yenmesi ya da reddedilmesi gereken sahte Gök Ekmeği’nin simgesidir.

Celile’de, Kefernahum havzasında İsa hizmeti boyunca başka hiçbir zamanda olmadığı kadar çok izleyicisini tek bir olayda kaybetti. Orada sınav, Mesih’in peygamberlik sözlerinin harfî mi yoksa ruhsal mı olduğu meselesiydi; ve sınavda başarısız olanlar başarısız oldular—çünkü insanın Tanrı’nın ağızından çıkan her sözle yaşaması gerektiğini unuttular. Mesih, Kendisinin gökten inmiş Ekmek olduğunu açıkça beyan etmişti; sınavda başarısız olanlar ise Hakikati, Yunanlılarla temsil edilen beşerî bilgelikle karıştırmışlardı.

Havva bahçedeki başarısızlığı başlatmadan önce, Mesih hem Âdem’e hem de Havva’ya iyiyi ve kötüyü bilme ağacının meyvesinden yememelerini buyurmuştu. Ebedî müjdenin üç adımından ilki Tanrı korkusudur.

“Zihin, vahyin şaşılacak denli büyük gerçeklerini kavrasın; o zaman güçlerini asla değersiz konular üzerinde kullanmakla yetinmeyecektir; günümüz gençliğini ahlâken yozlaştıran bayağı edebiyata ve boş eğlencelere tiksintiyle yöne çevirecektir. Kutsal Kitap’ın şairleri ve

bilgeleriyle ruhsal paydaşlıkta bulunmuş, iman kahramanlarının görkemli eylemleriyle canları derinden etkilenmiş olanlar, düşüncenin zengin tarlalarından, en ünlü dünyevî yazarları incelemekle ya da dünyanın Firavunlarının, Hirodeslerinin ve Sezarlarının başarılarını temaşa edip yüceltmekle meşgul olmuş olsalardı olacaklarından çok daha pak bir yürek ve çok daha yüce bir zihinle çıkacaklardır.”

“Gençlerin güçleri çoğunlukla hareketsizdir; çünkü onlar Allah korkusunu hikmetin başlangıcı yapmazlar. Rab, Daniel’e hikmet ve bilgi verdi; çünkü o, dinî ilkelerine müdahale edecek herhangi bir gücün etkisine girmeyi kabul etmedi. Sağlam düşünceli, sebatkâr ve hakiki değere sahip bu kadar az insana sahip oluşumuzun sebebi, onların Gök’le bağlarını kopararak büyüklüğe erişeceklerini sanmalarındır.” Messages to Young People, 255, 256.

Havva “Tanrı korkusunu” yitirdi. Tanrı’nın sözleri karşısında titremesi gerekirdi; bu, yüz kırk dört binin bir niteliğidir. Tanrı korkusu, üç denemenin ilkidir ve peygamberlik Sözü’nün mührü açıldığında başlar; sonunda bilge bir sınıf ile akılsız bir sınıf ortaya çıkarır. Bilge olmaya mukadder olanlar için başlangıç, Tanrı’nın Sözü karşısında titremektir. Havva bunu yapmadı; sınanma sürecinin ikinci adımıyla yüz yüze geldiğinde Tanrı’yı yüceltmedi ve ardından, Laodikeia’nın çıplaklığını sergilediği yargı saatiyle karşı karşıya kaldı.

“Hristiyan karakterini yetkinleştirmek isteyenlerin tümü Mesih’in boyunduruğunu giymelidir. Eğer Mesih İsa’da göksel yerlerde birlikte oturacaklarsa, bu yeryüzüdeyken O’ndan öğrenmelidirler. Mesih kendisini hoşnut etmedi. O’nun yaşamının bütünü, saf, karşılıksız bir iyilikseverliğin gelişimidir. Düşmüş dünyaya, Şeytan’a ve onun havrasına, göğün evrenine, düşmemiş dünyalara, insan tabiatının, O’nun ilahî tabiatıyla birleştiğinde, Tanrı’nın yasına bütünüyle itaatkâr olabileceğini göstermek için insan tabiatını üzerine aldı. Herkes, ‘Kurtulmak için ne yapmalıyım?’ diye sormalıdır. Tanrı, O’nun sözü önünde titreyen alçakgönüllü, pişman yürekler ister. Semavî meşaleyi ancak ilahî sunaktan alabiliriz; o meşale alındığında bize kendi yetersizliğimizin tam bir görünümünü verecek ve Mesih’in izzetini ve yüceliğini bize açıklayacaktır. Bu görüldüğünde, Tanrı bizi Kutsal Ruh’un rehberliği altına koyar ve O bizi bütün gerçeğe yöneltir.” Bible Echo, 20 Temmuz 1896.

Hakikat ile yamılgının kaynaştırılması, “fesadın sırrı” olarak tanımlanan Şeytan’ın işidir. Soruşturma yargısının son safhalarında bütün insanlığın uzlaşması, Tennessee, Nashville’deki Parthenon tapınağında sembolleştirilmiştir.

“Gençlerimizi, zamanlarını Grekçe ve Latince bilgisi edinmeye adadıkları üniversitelere göndermemiz hikmetli değildir; zira bu dilleri öğrenmek için inceledikleri imansız yazarların düşünceleriyle zihinleri ve yürekleri doldurulmaktadır. Büyük Öğretmen’in dersleriyle ne hiçbir surette gerekli olan ne de uyum içinde bulunan bir bilgi edinirler. Genel olarak bu şekilde eğitim görenler büyük bir özsaygıya sahip olurlar. Yüksek eğitimin doruğuna eriştiklerini düşünür ve artık öğrenen kişiler değilmiş gibi gururla davranırlar. Tanrı’nın hizmeti için elverişsiz hâle gelirler. Birçoklarının nispeten yararsız bir eğitim kazanmak için harcadıkları zaman, imkân ve çalışma, onları hayatın pratik alanlarına uygun, her yönden gelişmiş kadınlar ve erkekler kılacak bir eğitim edinmek için kullanılmalıydı. Böyle bir eğitim, onlar için en yüksek değerdedir.”

“Öğrenciler okullarımızdan ayrıldıklarında yanlarında ne götürüyorlar? Nereye gidiyorlar? Ne yapacaklar? Başkalarına öğretmelerini mümkün kılacak bilgiye sahipler mi? Bilge babalar ve anneler olmaları için eğitildiler mi? Bir ailenin başında bilge eğitimci olarak durabilirler mi? Ev yaşamlarında çocuklarını öyle yetiştirebilirler mi ki, onlarınki, gökteki ailenin bir simgesi olduğu için, Tanrı'nın hoşnutlukla bakabileceği bir aile olsun? Gerçek anlamda yalnızca 'yüksek eğitim' diye adlandırılacak olan eğitimi aldılar mı?”

“Yükseköğretim nedir? Hiçbir eğitim, göğün benzerliğini taşımadıkça, genç erkekleri ve genç kadınları Mesih'e benzer kılmadıkça ve onları ailelerinin başında Tanrı'nın yerinde durmaya ehil hâle getirmediği, yükseköğretim olarak adlandırılmaz. Eğer bir genç, okul yaşamı boyunca Grekçe ve Latince bilgisi ile imansız yazarların eserlerinde bulunan düşünceleri edinmekte başarısız olmuşsa, pek büyük bir kayba uğramış değildir. İsa Mesih bu tür bir eğitimi gerekli görmüş olsaydı, kendisini dünyada temsil etmek üzere ölümlülere şimdiye dek emanet edilmiş en büyük işi yapmaları için eğitmekte olduğu öğrencilerine bunu vermez miydi? Oysa bunun yerine, kutsal gerçeği, sadeliği içinde dünyaya iletilmek üzere onların ellerine verdi.

“Grekçe ve Latince bilgisine sahip âlimlere ihtiyaç duyulan zamanlar vardır. Bazıları bu dilleri öğrenmelidir. Bu iyidir. Fakat bunları herkesin değil, çoğunluğun da öğrenmesi gerekmez. Grekçe ve Latince bilgisinin daha yüksek bir eğitimin vazgeçilmez şartı olduğunu düşünenler, uzağı göremezler. Dünya adamlarının bilim dediği şeyin sınırlarına vâkıf olmak da Tanrı'nın egemenliğine giriş için gerekli değildir. Gerçek yüksek eğitimi dışlayan ve öğrenenle birlikte yok olup gidecek olan safsata ve geleneği zihne dolduran Şeytan'dır.”

“Sahte bir eğitim almış olanlar gözlerini göğe çevirmezler. 'Dünyaya gelen her insanı aydınlatan' gerçek Işık olan Kişi'yi göremezler. Sonsuz gerçekliklere hayaletlermiş gibi bakarlar; bir atoma dünya, bir dünyaya da atom derler. Sözde yüksek eğitim almış birçok kişi hakkında Tanrı şöyle buyurur: 'Terazide tartıldın ve eksik bulundun'—uygulamalı iş bilgisi bakımından eksik, zamanı en iyi şekilde nasıl kullanacağını bilme bakımından eksik, İsa uğruna nasıl emek verileceğine dair bilgi bakımından eksik.” Review and Herald, 17 Ağustos 1897.

Nashville'in ateş topları uyarısı rastgele bir şehre yönelik değildir; Yedinci Gün Adventistlerine, Amerika Birleşik Devletleri'ne ve dünyaya doğrudan getirilen bir yargıdır. Nashville'in ateş topları, Adventizmin çeşitli kategorileri, yer canavarı ve dünya için farklı nitelikleri temsil eder. Nashville'in ateş topları, iyi ile kötüyü bilme ağacıyla simgelenen sahte eğitim üzerine Tanrı'nın yargısıdır.

Bu incelemeye bir sonraki makalede devam edeceğiz.

Rab İsa, çeşitli tasvirlerle, Tanrı'nın halkına zulmetmeleriyle tanınmış olanların kötü karakterini ve baştan çıkarıcı etkisini Yuhanna'ya gösterdi. Yeryüzü tarihinin son safhasında böylesine büyük yer tutan fesadın sırrını dikkatle araştırıp ortaya çıkarmak için herkesin hikmete ihtiyacı vardır. Dünyanın egemen güçlerinin sakinlerinin, kendilerini gizli cemiyetler ve ittifaklar içine bağlayan, Tanrı'nın yasasını onurlandırmayan kimselerin iğrenç işlerine ilişkin Tanrı'nın açıklaması, hakikatin ışığına sahip olan halkın bütün bu kötülüklerden uzak

durmasını sağlamalıdır. Dünyadaki bütün sahte din mensupları, kötülüklerini gittikçe daha fazla açığa vuracaklardır; çünkü yalnızca iki taraf vardır: Tanrı'nın buyruklarını tutanlar ve Tanrı'nın kutsal yasasına karşı savaşanlar....

Kadının soyu ile yılan arasındaki düşmanlık Rab tarafından açıkça belirlenmiştir. “Ve seninle kadın arasına, senin zürriyetinle onun zürriyeti arasına düşmanlık koyacağım; o senin başını ezecek, sen de onun ökçesini ezeceksin.” “Ve Âdem’e dedi: Karının sözünü dinlediğin ve sana, Ondan yemeyeceksin, diye emrettiğim ağaçtan yediğin için, toprak senin yüzünden lanetlenmiştir; ömrünün bütün günlerinde ondan kederle yiyeceksin; sana dikenler ve devedikenleri bitirecek; kır otunu yiyeceksin; toprağa dönünceye kadar alınının teriyle ekmek yiyeceksin; çünkü ondan alındın: çünkü topraksın ve toprağa döneceksin.”

“İnsan, kendi yolunu izleyerek, Şeytan'ın ayartılarına uygun davranıp Tanrı'nın bilinen iradesine karşı gelerek, kendisini yükseltmeye ve bereketlemeye boş yere teşebbüs etti. Böylece Tanrı'nın buyruklarına itaatsizliğin tecrübi bilgisine sahip oldu. Böylece iyiyi ve kötüyü bildi; böylece Tanrı'ya olan sadakatini ve bağlılığını yitirdi ve kötülükle acının bent kapaklarını bütün insan ailesinin üzerine açtı. Bugün kaç kişi aynı deneyi yapıyor! İnsan, güvenliği için tek aracın ancak bir “Rab şöyle diyor” sözüne tam güven duymak olduğunu ne zaman öğrenecek?”

“Şeytan, kendi icatlarını insanî yöntemler aracılığıyla Allah'ın çocuklarının arasına sokmaya çalışmaktadır. O, Allah olarak kabul edilmeye, hatta Allah'ın üzerine çıkarılmaya çalışmaktadır.”

“Sebt gününü haftanın birinci gününe değiştirerek, insanları Tanrı'nın beyanlarına inanmamaya yöneltir; böylece kendi yollarını ve planlarını, kendi gözlerinde ve sapmış yargılarında son derece hikmetli görünür biçimde görmeye sevk eder. İnsani siyasa aracılığıyla, insanları Tanrı'nın açıkça ifade edilmiş buyruklarını insan geleneğinden daha az bağlayıcı saymaya ve daima kutsal, adil ve iyi olan o yasadan sapmayı önemsiz bir şey olarak görmeye yöneltir. O, böylece insan araçlarının Tanrı'yla uyum içinde itaatkâr çocuklar olarak yürümelerini engelleyerek, dünyamızda Tanrı'nın işinin tamamlanmasını önleyebileceğini görür.

“Fakat insanî araçlarla işbirliği yapan ve sorumluluk mevkilerinde bulunan Şeytan'ın entrikalarından, günah deneyi yaşanmış olduktan sonra şimdi de, ilk anne babamızın durumunda olduğu kadar korkulmalı ve sakınılmalıdır. Bana, Tanrı'nın işinde sorumluluk mevkilerine yerleştirilmiş olan adamların, başkalarını denetleme haklarını gereğinden fazla değerlendirmiş olduklarını söylemem talimatı verildi. Bir adamın işgal ettiği mevki onun karakterini değiştirmez. Bazıları, kiliseler ve sanatoryumlar için planlar kurmaları gerektiğini ve kendi yargılarının sorgulanmaması icap ettiğini düşünür görünmüşlerdir. Her adımda İsa'dan öğrensinler. Her adam için başlıca yetke O olmalıdır.”

Sık sık Öğretmenimiz olan Olan şöyle der: “İnsanın, kırık bir ruh içinde Tanrı'nın yolunu tutup büyük dünyevî avantajlar sunuyor gibi görünen Şeytan'ın tekliflerini reddederek, Tanrısıyla alçakgönüllülük içinde yürümesi ne kadar zordur.” Yalnızca Tanrı'nın atmış olduğu sağlam temel üzerinde sarsılmaz biçimde durmak yerine insanın kendi yolunu izlemesinin etkisi,

tekrar tekrar görülmüştür. Tanrı'nın göstermiş olduğu dosdoğru yollarda yürümeyi reddetmek, onları karışıklığa götürecektir ve aynı sınıma ve denemeye tâbi olan başkalarına da hikmet öğretmeyecektir. İnsan, Tanrı'nın Tanrı olduğunu ve değişsin diye bir insan olmadığını ne zaman öğrenecek?

“Doğru yoldan ayrılmış olanlardan bazıları, Tanrı'nın üzerlerine yüklediği sorumlulukları üstlenmek hususunda sürekli bir ateşli telaş içinde olmuşlardır. Tanrı, her vaizi ve her hekimi, gerçeğin sadeliğini korumaya çağırılmaktadır. Hem Eski hem de Yeni Ahit'te vahyedilen Tanrı Oğlu, bugün dünyamızın Kurtarıcısı'dır. Her tıbbi misyoner eğitimini O'ndan almalıdır. Havada hüküm süren kudretin önderinden kendisini ayırmadıkça, kendisine güven duyan canları saptıracaktır. Planları sıradan insanlar tarafından anlaşılacak kadar eğitim görmüş ve yüceltilmiş olan adamlardan herkes sakınsın.”

“Günahın entrikaları, sınırsız tasavvuru aşar. Her felaket, her acı ve ölüm, yalnızca kötülüğün gücünün değil, yaşayan Tanrı'nın hakikatinin de bir kanıtıdır. Ebediyen duran ve itaat aracılığıyla hayat veren yaşayan Tanrı'nın sözü olan hakikati bilmiş olan insanın, Şeytan'ın kurnazlığına uyma konusundaki zayıflığı son derece hayret vericidir. Tanrı tarafından öğretilenlerin hepsi Mesih'i O'nun Oğlu olarak tanır. Tanrı'nın bilinen beyanlarına inanmayanların hepsi, günahın yaygınlığını ortaya koyar ve hakikatin yetkin takdisi aracılığıyla aydınlığa getirilen hayat ve ölümsüzlük tarafında çalışmamaktadır. Karakterde, sözlerde ve ruhta bir değişiklik yapmadıkları takdirde, canlar kaybolacaktır.”

“Yeniden tesis edilmiş Cennet'e giden orta bir yol yoktur. İnsana bu son günler için verilen mesaj, insan icatlarıyla kaynaştırılmamalıdır. Dünyasal hukukçuların siyasetine dayanmayacağız. Alçakgönüllü dua adamları olmalıyız; Şeytan'ın araçları tarafından kör edilmiş olanlar gibi davranmamalıyız.”

“Birçoğunun imanı vardır, fakat sevgiyle işleyen ve canı arındıran bir imanları yoktur. Kurtarıcı iman, gerçeğe yalnızca basit bir inanıştan ibaret değildir. ‘Cinler dahi iman ederler ve titrerler.’ Tanrı'nın Ruhunun esini insanlara, karakteri biçimlendiren ve insanları salt biçimsel eylemlerin ötesine yükselten, harekete geçirici bir güç olan bir iman verir. Sözler, eylemler ve ruh, Mesih'in izleyicileri olduğumuz gerçeğine tanıklık etmelidir.”

“Tanrı'nın bahsetmiş olduğu en büyük ışık ve bereket, bu son günlerde suç işleme ve imandan dönmeye karşı bir güvence değildir. Tanrı'nın yüksek güven makamlarına yüceltilmiş olduğu kimseler, göğün ışığından dönüp insan bilgeliğine yönelebilirler. O zaman onların ışığı karanlığa dönüşecek, Tanrı'nın kendilerine emanet ettiği yetenekleri bir tuzak olacak, karakterleri Tanrı'ya karşı bir sürçme nedeni hâline gelecektir. Tanrı ile alay edilmez. O'ndan ayrılışın ardından kesin sonuçları gelmiştir ve her zaman da gelecektir. Tanrı'yı hoşnut etmeyen fiillerin işlenmesi, bunlar kesin bir şekilde tövbe edilip terk edilmedikçe, onları haklı göstermeye çalışmanın sonucu olarak, kötülük işleyeni adım adım aldanış içinde ilerletecek ve sonunda birçok günah cezasız kalmış gibi işlenecektir. Tanrı ile birlikte çalışan işçiler olmayı mümkün kılacak bir karaktere sahip olmak ve Tanrı'nın takdirini almak isteyen herkes, kendisini Tanrı'nın düşmanlarından ayırmalı ve Mesih'in, dünyaya vermesi için Yuhanna'ya verdiği gerçeği muhafaza etmelidir.” Manuscript Releases, cilt 18, 30–36.